

[Dorte Bennedsen]

forhånd klart at tilkendegive, at der er udviklinger, vi finder helt uacceptable, og som selvfølgelig derfor ikke kan patenteres.

Senere i skrivelsen omtaler Industrirådet den betydning, bioteknologien ganske rigtigt kan få gennem opfindelse af gavnlige egenskaber hos planter, f.eks. modstandskraft mod sygdomme, tilpasning til særlige klimaforhold osv., men så følger det til:

»Det er naturligvis op til politikerne at beslutte, om de vil sætte en stopper for en sådan udvikling, der ellers må antages at blive et centralt vækstområde i fremtiden.«

Jeg skal beherske min trang til at bruge meget stærke ord og nøjes med at sige, at Industrirådet her taler direkte mod bedre vidende. Ingen i dette Folketing har bestridt vigtigheden af at styrke den bioteknologiske udvikling, tværtimod er der ydet store midler til forskning på dette felt. For et par år siden gav et, så vidt jeg husker, enigt Folketing tilslutning til, at Sukkerfabrikkerne fik tilladelse til udsætningsforsøg, bl.a. med den såkaldte retomaniaroe, som netop skulle være resistent over for en bestemt plantesygdom. Jeg kan også pege på genteknologiloven.

Derimod ønsker et flertal i dette Ting at leve op til vores politiske ansvar og i tide gøre opmærksom på, hvor vi mener at grænserne skal gå. Vi vil ikke acceptere patent på mennesker og dyr, og vi ønsker, at patenter på planter skal udformes således, at de kun omfatter det pågældende gen og metoden til at indsætte det, men ikke hele organismen, for kun derigennem kan vi sikre, at der ikke gribes ind i det såkaldte »farmer's privileg«.«

Jeg skal slutte mit indlæg med nogle bemærkninger og betragtninger omkring Landbrugsrådets rolle i hele denne sag. I tidsskriftet Teknologidebat nr. 4 fra 1990 er der et interview med rådets repræsentant i det rådgivende udvalg for industriel ejendomsret. Efter endt læsning af dette interview ved man faktisk ikke, om man skal le eller græde, men i hvert fald gribes man af dyb undren over, hvad det er for overvejelser i Landbrugsrådet, der har ført til, at det støtter en vedtagelse af direktivforslaget i dets nuværende form.

Jeg skal kun komme med nogle få eksempler. På spørgsmålet om afhængighed af de multinationale selskaber siger Peter Erik Lassen:

»Det er en reel betænkelighed, men for at undgå det, så mener vi, det er vigtigt, at man kun kan opnå patent på den forbedrede egenskab og ikke på hele planten, for det åbner mulighed for, at landmanden kan køre videre med traditionel forædling.«

Jamen har man da ikke læst direktivets artikel 3, hvori det hedder:

»Planter betragtes som patenterbare, medmindre der er anvendt en allerede gængs bioteknologisk fremgangsmåde.«

Jeg kan ikke, kan jeg se på tiden, nå de sidste af mine eksempler, men man må undre sig over, hvordan i alverden Landbrugsrådet har læst dette direktivforslag; det tror, at det kan tolke ting ind og få vedtaget dem. Det er næppe nogen tilfældighed, at det ikke i lighed med Industrirådet har sendt os en skrivelse, hvori det beskriver direktivets velsignelser, for sandheden er, at det er dybt skadeligt for den almindelige landmand og for den traditionelle mindre forædler. Det synes, som om Landbrugsrådet har sagt ja til dette direktiv, idet det har bildt sig ind, at det i strid med Industrirådets og Industriministeriets holdning kan få en række grundlæggende ændringer ind i forslaget. Socialdemokratiet er enigt med Landbrugsrådet i nødvendigheden af disse ændringer; derfor har vi sammen med et flertal i denne sal besluttet at gøre ændringerne til en betingelse for Danmarks tilslutning til direktivforslaget, og derfor anbefaler vi den foreslåede dagsorden til vedtagelse.

Agnete Laustsen (KF):

Det er jo ikke første gang, at Folketinget beskæftiger sig med EF-direktivet om beskyttelse af bioteknologiske opfindelser. Både her i salen og i Markedsudvalget har de mange aspekter været drøftet både grundigt og indgående, da det er klart, at et så følsomt område som bioteknologiske opfindelser rejser en række spørgsmål.

Lad mig først sige, at vi fra konservativ side med glæde noterer os, at industriministeren giver udtryk for, at den tidligere debats forskellige synspunkter er indgået i de overvejelser, som regeringen har gjort sig om direktivforslaget, og at ministeren her i dag lover, så snart EF-Parlamentet har afgivet sine udtalelser, at drøfte forslaget videre med partiernes ordførere. Jeg finder det bl.a. også vigtigt, at industri-